

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

בקע

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

ענו צעק זה ייחס להם תואר עם נורה אהבה זהם כאוונר
עני וזה הלחיך גרי ואוונר וני כעונך ישראל גרי ואוונר
שלא עני גרי וז"ל ופן השא עיניך השנוימה גרי ואחכס
לקח גרי לעם נחלה כיום הזה גרי והבן היעז :

שמע

ישראל די אלהי די אחד גרי רש"י ז"ל די
שהוא אלהי ענה ולא אלהי האומות הוא
עתיד להיות די אחד שכל כי אז אהפוך אל העמים
שפה צרורה לקרא כולם צמס די ונאמר ציוס שהוא יהי
די אחד ושמו אחד עכ"ל רש"י ז"ל ואפ"ל עפ"י דבריהם
ז"ל (ר"ה) די די אי קודם שיטעא ואי לאחר שיטעא
וכי והקטם הראש ז"ל קודם שיטעא לונה לריך רחמים
ואי על הרעור חין ונחשבה רעה ונלטרפת לנעשה והירוך
נחשטצות ע"ז ח"ו דכחיז לנען הפוס אח צני ישראל
צלצס עכ"ל ונויאל לעמיד צביאה ונטיה צ"צ שחאמר ואח
רוח העוונתה אעבור ון הארץ והאליים כלי יחלף
ונויאל לא כלטרך להכפלה השס צ"ה ועד"ז יאח הכחוצ
כוין חוונר די אלהי כשיהיה השס הו"ה צ"ה אלהי
והיינו לעמיד ויהיה שס אליים נעקר ון העולם אז יהיה
די אחד ולא כלטרך להכפלה השס והבן אונס זה יחא
לפירוש הראש ז"ל אלז לפירוש הרין ז"ל ודברנו נזה
בנוקס אחר ע"ש :

עבה

והיה

עקצ חשונעון וגרי נהרצ הלדיק וכי
מברדיטשוב ז"ל אוונר והיה עקצ
חשונעון ושור לך די אח הצריה וגרי והקדרה שלפניה
נוקיים היום לעשותם ויוצן ע"ה היום לעשותם עליך
נוטל לעשותו הנוטל היום חיקך וניד כשנחא לידך ואל
חחויילכה כלל כי סוף סוף תהיה נוכרה לעשות הנוטה
וחלערך להחגלגל ע"ז צנלגולים רבים כדי לעשות
הנוטה וכיון שסוף סוף נוכרה אחת לעשותה ולנוס
חחויילכה והו והיה עקצ חשונעון פי צעקצ וצקוף
תהיה נוכרה לשנווע לכן ננוטצ שחעטנה היום וניד
ולא חחויילכה כי אח לא תעשה וניד וחרלה להנחין ולשנור
ולשחויץ הדבר סופך שגס הש"י יהא נחונין לך הצריה
והסחד והשנועה שנסצע והו ושנור לך גס די אח הצריה
והנוצות ושנור הוא נלשון ואציו שנור אח הדבר לשון
הנחיתה עכ"ל הקדוש :

א

יאמר והיה עקצ חשונעון וגרי אפ"ל רנוז לשבר
הנוטל צעולם הצח כי עקצ לשון סוף הוא
כמו שפרש"י ז"ל (חללים י"ע) צמורס עקצ רצ סופן
של חלונדי חכמים לצוא לדי גדולה עקצ לשון סוף
הוא ויש לו חצר צלשון ונטנה עקצות ונשיחא עכ"ל

רש"י ז"ל והמראה לי דגס נלשון הוקרח יש לו חצר
כד"ל עקצ עמה יראת די וגרי וכל נוקס שחאמר ויהי
הוא לשון לער . והיה ה"ל לשון שנוחה כמדוע ח"ה והיה
עקצ כלונר יחא לכס שנוחה ורצ עוצ הלפון ללדיקים
בחצרות הימים לעוה"צ : **א** ירמוז ליונות הנשיח צן
דוד שעמיד להגלות צ"צ וכל זה צחא חשונעון אל נוטל
די כי אפילו קן דנשיחא אונר ז"ל כל הקילין כלו ואין
הדבר חלוי אלא בחטובה :

א

ירמוז לנו התורה הקדושה לנו"ש ז"ל היום אח צקוין
חשונעון כלונר בכל זמן ובכל טעה שיעשו ישראל
חטובה סיכף וניד יחא הקוף וחצריה עוצ וקן לגלוחי
ח"ה והיה עקצ חשונעון כלונר בכל עח שחשונעון והיה
העקצ כי חויד פחוה ידו לקבל השצים או ע"ד הפטע
והיה עקצ כלונר אינתי יחא העקצ והקוף גמר אונר
חשונעון אל נוטל די אלהיכס וגרי :

והסיר

די ננוך כל חולי וגרי רז"ל אונר (צצ)
נליעא פרק הוקבל) אונר רצ זה העין
ופרש"י ז"ל כל חולי דבר שכל החולאים חלון צו
רי יוקי צר חניכא אונר זו לואה וכי רי חניכא אונר
זו לינה דאונר רי חניכא הכל בידי שנים סוף נוליס
פחים שחאמר ליכס פחים בדרך עקצ שונר נפשו ירוח
והס וכי ע"כ ולכחורה כלפי ליוח והנפרש"י ז"ל הארץ
לנועניחם . והמראה חללינו בהקדס דצריהם ז"ל חו
רי חניכא הכל בידי שנים חוץ וניראה שנים (צרכות)
שחאמר ועמה ישראל ונה די חלקיך שואל העונך כי אח
ליראה וגרי ע"ד פשוטו יליד ונאונר ואחה הקיבות אח
לצס אחורנית וגרי ואונר כחונר ציד היולר כן אחס
צדי ציה ישראל ואונר ואשר הרעותי וגרי ונוורגלה
צפונייהו דרצבן וכל ישראל להחפלה עפ"י טסח שקדו
לנו חנשי כנסת הגדולה ז"ל וערה לצנו לעבדך צאח
וכי ע"י צשנוונה פרקים להרנצ"ס ז"ל הארין שס צאח
כי החקתי אח לצ פרעה וחורף דצריו טהיה צוק
אוח גדול ונפורסנות שאפשר שיעטס האדם שיונענה
ונחירתי וכי ע"ש ואיך אפשר להעלות על הדעת שח
אינו צדי שנים חליה לונר כן אונס הכל צרס הקצים
אלא הרטון צזה טזה הדבר נוקר הקצ"ה ציד האדם גס
צליכי פחים ווקר אלו החולאים צידי האדם לנעס הידוע
לו וצדי כצטי דחונכא לונה לך וצאח אלו ואל
ציד הקצ"ה להקיצ לצ האדם לרטינו אונס חין גמר עליו
צזה וננסרה לצחירה האדם נשאי"כ שאר דרכי נס
אדם נגא עליו צעה ילירתי ע"ד אונרס ז"ל (נדס
פ"צ) נוציא הטפה וגור עליו חכס וכי או עש
וכי ולדיק ורשע לא קאונר כי זה כחן לצחיתה
וקקרא צש"ס צצצריהם ז"ל (טצח פרק ויי שחשין)
נוז

הכל טעם גורם הכל לפי מזורי וזהו ח"ה להשתמי חס לא בזכר
 גדול הרבה ונאחד או בזכות דרכים כאמורם ז"ל אין ונול
 לשראל וצומקת (כחיות פרק אלו נערוה) פרטיי ז"ל
 פחים צידי חס נכוה שלא וגזירה נולך ע"כ וכן
 ז"ל צומקת (ע"ג ג) ע"ש ולא ולמד ודקדק צענוק
 לטובם ויה שמונו בלשון הכל צידי שמים וכו' ולא
 אמרו הכל צידי הקציה ולשון זה כאות ולחות לשון כנו
 בולטו דבריהם ז"ל צמקום אחר אמרם ז"ל (תענית 3)
 ונפתחות צידו של הקציה וכו' ונשערו וזה כי לא יתכן
 לחייב לומר חוץ ויראה שמים כי באונם גם יראה שמים
 צידי הקציה חס דקדקו בלשונם ואמרו הכל צידי שמים
 ציד הנוערכת שמים וכל דבר ניתן ציד ונערכת
 המונים הכל לפי טבע שהטביע הקציה בחכמותו
 שכן הידוע לו אונם יראה שמים לא נוסר לנוערכת
 שמים רק ניתן לבחירת האדם וכן ע"ד קוצב אמרם
 כל צידי שמים חוץ ולימים פחים כלומר הכל נוסר
 ונערכת השמים והכל לפי מול סנצרה זו חוץ ולימים
 פחים שהוא שורש גדול להנהגה הצריחה זה לא נוסר
 ונערכת השמים רק לבחירת האדם אבל לעולם הם ציד
 הקציה לטעור חס האדם ונחלו הגדול הזה וצידו של
 הקציה להפך ולסדר הנוערכת השמים כרלוטו צרבע אחד
 עינייהם וכל ונערכת השמים צידי הקציה כחומר ציד
 וכל וכיון שידע ר' חכמה וזה העיקר הגדול ונלאו לצו
 פרש הכחוצ צומה שאמר כל חולי צ' לילה כי היא עיקר
 חול והעד שלא נוסרה לנוערכת השמים וזה שיליד
 ל דבריהם ז"ל אלו הלא אמורא אחד אמרם אלו השמי
 ונראות חוץ ויראה שמים וחוץ ולימים פחים ע' (כדה)
 (ע"ג) ואין סידך לומר ככאן אין לעידין וכן הכללות הפילו
 מקום שכאמר חוץ כי זה לא יתכן רק דצרי התכלים
 ל דצרי האמוראים כידוע לנו ומכללי השם ודצרי
 חספוט צמורא (צבא צמורא קנ"ד) גם (כחיות
 פ"ד) פירשה דחוץ ויראה שמים אמר צענוט הוודות
 צבור או חלש טפס או חסם וכו' וחוץ ולימים פחים
 אמר צמוראות הוא על האדם וצמקרו וצבדות האון
 חס החוספות (וגילה קיה) דיה הכל צידי שמים ושם
 קשו הא דאמר חוץ ולימים פחים הא כתיב לפני קרבו
 יעמוד ותירטו דנייני דטפל הנינה צבא אחס כדכתיב
 שא דקרא ונשליך קרבו כפחים עוד הקשו הא כתיב
 ונחמנו ותירטו דנייני צמולכי דרכים אצל
 צביתו יכול הוא לטעור חס עלמו עכ"ל וק"ק
 לא ונחמנו כן על קשיא הראשונה ודצרי
 כאן ונקומו ואחס לרין ענייני רפואות
 וזה הן אונם שכתורה הקדושה כחה
 ורפא ירפא דצו ז"ל (צרכות
 צבא קמא פרק החובל) ונכאן שנחנה
 והאי קטות רשות דמילת הוא וצכלל

פיקוח נפש הוא כי הואיל שמהללין שבת ברפואות שונע
 וינה פיקוח נפש הוא ופיקוח נפש דוחה שבת והריון הרי זה
 נשנצח כדחנן (יונא פ"ג) ונאכילין אותו עפ"י בקיחין ואמרו
 שם בצמורא ווי שאחו צולמוס ונאכילין אותו דבס וכו'
 וכל רופא שידע הוא בחכמה הזו חייב זה ואם מוצע עלמו
 הרי זה שופך דמים וכבר אמרו רז"ל (ירושלמי נדר"י) שלא
 ון הכל חסם זכה להתרפאות ובאונם עליה רבה הוא
 לאדם שירגיל עלמו וילמוד עיני רפואות והוא כחמד
 ונשאר המלח התורה והשצ' שלפענמים יצא ונה הללת
 נפש וכבר ידעה אמרם ז"ל (סנהדרין פ"ד) כל הנקיים
 נפש אחס וישראל באלו קיים עולם מלא והאריך צוה
 הרמזים ז"ל אונם הכל ווי שידע צעלמו שהוא מוונחה
 לא כנו צמורא שם העבד אשר ילא חפשי ונאדוכי
 צידיעה הקטנה בהקזת דס חכפ קרין אותו צסם חסם
 מוונחה עם מהיות טעוילס לא ראה נאורות החכמה
 ולא יעלה על לב שום אדם ללמוד חכמת הרפואה חס
 לא מלא כריקו ונחלה צמורא שצב וצבע"פ שאו הוא מלא
 י"ש וכבר כי הרי הגאון ונח"י זיכתן ז"ל צקי כרתי ופלתי
 וז"ל דרדע צכל ונחקרים שהרופאים אין צהס דבר צרוה
 ופחלעיו לומר עליו כי הוא זה צרוה צלי ספק רק לפי
 טכלס ונראה עין ישפועו וכו' עכ"ל ורלתי רופא מוונחה
 אחד באונם וצידו הרבה קונטרסים צקבלה חס ונפי
 חיס וכתיב צו הרבה רפואות ועיניתי צהס והלחתי
 כונה דברים הנראים לכאורה שהם נדרכו האמוראי
 ולולא שהכרתיו נדת ישמותו וזהו צעל תורה ויראה
 שמים הייתי גור עליו שישפס ונרוצ הפלרתו צי
 נחתי חס לצי לחקור צהס חס מותרים הם על פי
 דין תורה והארכתו עללו הרפואות הרבה צמקצתי
 וכאן אין ונקומו ונחזור לדצרינו וכאמר עוד שאין שום
 דבר גדול או קטן שלא יתנהג בהשגחה פרעיות
 וידוע שיש שמי ויני הכהגות שהש"י מנסיג עלמו
 ח' הכהגה טצעניות צ' הכהגה הטבוחת היא הכהגה שבת
 ונחנהגים אונם ישראלית ונלד מורתינו לתת לאיש דרכיו
 וכפרי ונעללו וסוף אמר ז"ל הכל צידי שמים ולא אמרו צידי
 הקציה כי באונם הכל צידי הקציה שהוא רוננו להנהגה הטבוחת
 ולא היה שייך חס לומר חוץ ונדצר פלוני לזה אמרו הכל
 צידי שמים רוננו להנהגה טצעניות שזה הילדות השמים
 והגלגלים ונערכת השמים ונלד טצעס ולזה קיים שפיר
 חוץ ולימי פחים שזה חכמה צדך הנהגה טצעניות רק
 צדך הנהגה הטבוחות ולמד זה מאמורו ונשליך קרבו
 כפיתים ואמר ואין נסתר ונחמנו הרי דהכחוצ ועיד
 שהם ונחנהגין צדך השגחה פרעיות ולפי זה נחורין
 קוטיות החוספות ז"ל צמגילה כ"ה ד"ה הכל צידי שמים
 צ"ד וא"ח הא כתיב לפני קרבו ווי יעמוד וכו' וכתיב
 ואין נסתר וכו' עכ"ל ולפי מה שפירשנו דצרי הגמרא
 צמקום אמרם ז"ל הכל צידי שמים שמים דוקא אין
 נקים

נקום לקשייתם ז"ל ועד"ו חוננו חוץ ויראה שנים כלומר
 שזה אינה נחכה בהנהגה עצמות אלא או דרך הצחירה
 ביד האדם או לפעמים בדרך השגחיות כמו שעשה לפרעם
 כאוננו כי החזקתי את לב פרעה שנגל ונמנו הצחירה
 כנ"ש הרננים ז"ל בשמונה פרקים ע"ש ול"ה חוץ ויראה
 שנים חוץ ולימים פחיס ולא קחרי כי כל אחד צחיכה
 לעלמו . יראה שנים יתן לצחירה ולימים פחיס יתן
 בדרך השגחה . ונ"ש שומר נפשו ירחק והס הכי הוא
 ודאי שומר נפשו . נפשו דייקא ולא אור גופו כי נפשו
 הייט שומר נפשו ונלהחלבך צמחאים ונדות רעות חיו
 וכאשר יהיה האיש החקיד שומר כל ונ"ה ד' יסורוהו
 ד' וכל חולי ח"ש וסקיה ד' ונון כל חולי זו הליכה
 ופרש"י עכל החולאים חליון זה עכ"ל ונורת אונת
 צפיה כי האיש הנוקרר עלמו צעלוח צעטיית הנולח
 זה אינו צחיכה עובד ד' בשמחה וזה יארע להאדם
 שיצבר עליו חיו ונהה הצחורה יקוד העפר ויצטלוהו
 נעצרות הצורה ביה הם רמזו בקוד לכה וכל חולח
 הפסג תלוי בזה דח"ל אכל מי שצוד ד' צמחיונות
 וצמחיה יכלל וכל נקרה העצמים וזה הכל צדי
 שנים צמקה הטבע חוץ ויראה שנים הייט לוי ש"ש
 צו יראה שנים זה יולא וצחיכה נקרה הטבע והרצ
 הלדוק וכו' ה' **ברוך** ז"ל ציאר כי לדיק ונשל ציראה
 אליהם ולפ"ו ונחאר"י קיווקר הכל ציד האדם חונס
 ופניו שאפס חקיד לזה הכל ציד הקציה ח"ה הכל צדי
 שנים הייט ציד הקדוש צ"ה ולמה אין הלדיק נעעלה
 גור חוננו חוץ ויראה שנים הייט ופני שעדיין הם
 צאון וצחיכה יראה שנים ולזה אין צידם הצחיכה לדיק
 נושל עכ"ל אכל כשזוכין מעטיהם אז הם צחיכה לדיק
 נושל והו' חוננו שומר נפשו . נפשו דייקא אז ירחק והס
 ויהיה צחיכה לדיק נושל :

כ"ו חוננו בלצנך רבים הגוים האלה ונוני איכה אוכל
 להוריסם וגו' ונעט ונעט וגו' אפ"ל ע"ד חוננו ז"ל
 (קובה פ"ה) אכל הגדול ונחצירו ילרו גדול ונונו וכו'
 כי ירדע שהאדם לריך לעבוד ד' צמני ילרים כי לעולם
 לא יצוא האדם לעבוד להס"י בשמחה וצטוב לצב כי
 חס ונחילה לריך לשמח עלמו בשמחה גופניות ע"ד
 ההוא תכל שאור מלחא דצדיחותא קודם ליינודו כדי
 שיבדחו רבן ונ"ו ירניז ילעו על יל"הר וניד יקח זה
 השמחה להס"י ולא להתפארות צני אדם ח"ה וצזה
 נוכיכו הק"ה ועושה ונהילסה ילעו ואכפ"ה ליה כי צרלות
 ד' דרכי חס"ג בס חיציו יללים חתו זה רמזו לנו ז"ל
 צמחום העושה השוזה ונחצה וזוכותו נעשו לו כזכות
 ונחצה היינו וצחיכה שמחה וצטוב לצב וצזה נקחק גם
 להיל"הר ונעשו ונחצותו זכות קטכיע להיל"הר אכל
 הקצ ויראה אינו צחיכה וכו' כי אינו נקחק צזה להיל"הר

כי העובד ויראה אינו כזהר רק ונוולת לא תעשה כנ"ש
 הרצ צרעמורה צחצות ע"ש חוננס וי שעדיין צרשעתו חיו
 עישה ונהיל"ע יל"הר וכל מה שלונד צמחוחו ארצה
 ונוסיף בח וצורה להס"ה ציוו כנ"ש צח"ה ס"י הקע"ה
 ע"ש חסו רצום הגוים האלה ונוני היינו הקליפות הם
 רצום והס ונוני וצצולי שאכי הכשרתי והזונתי אונת
 וצח"הם צועש"י שאינס טוים חיו וח"ה איכה ח"ה
 להוריסם . כי צוחצחה אונת של אחרים הנוקצצין אונת
 הייט יכול להעלותם אכל כיון שהגוים האלה כולם ונוני
 שאכי הכשרתי חוננתי אונת ונולדי הם ח"כ אינו צח"הר
 לכלתם ח"כ אצבר את עלוני ונחוחי לגנרי עד שיכל
 כל כוחות הגופניות ועד כלות הפסג ואיך אוכל לקצו
 יקורים וקיופוסים כזה ל"ה הכחוצ ונעט ונעט וגו' ההור
 נחנה עלה להאדם שרולס להייסיר דרכיו ולהתחרע ע"ו
 העצר ולתקן את עלמו להצא שיצבר כוחותיו ונעט ונעט
 ולא יכלה כחו צפעס ח' והצח לער וקיעין לו .

א"ל חוננו בלצנך וגו' צלדקתי צביאכי ד' לרשע
 את הארץ הזאת וצרשעת הגוים האלה ד'
 ווריסם ונפיק לא צלדקתך וגו' כי צרשעת הגוים
 האלה וגו' יליד דונחיל אל חוננו וגו' וצרשעת הגוים
 האלה וגו' וקיים כי צרשעת הגוים האלה וגו' ואפ"ו
 ע"פ פשוטו ע"ד שמועתי קיפור ונעשה שקיפור ח"ה
 הלדיק וכו' ה' **אדר"ו** קליווחי ז"ל הצח"ו עוד נש
 קדושים ע"ש על פסקו קדושים חסיו וכעת כח"ה
 לפרש גם כאן על פסקו זה אור הרצ הכיל על עלמו
 ח"ה הייט צילוחי ציטיצה צפרח והנה צחוחו ח"ה
 היה עיר קענה ואכס"ם זה ונעט ונולח צהם ח"ה
 אחד עקיר והיה לו צח הגיעה לפרקה ורלה ליתן ל
 צעל ח"ה וכו' ונפל לי צוחצחתי שזה פ"י הפסוק
 צחוננו קדושים חסיו כי קדוש ח"ה וגו' ולכאור ה ונה דמיו
 קדושה צשר ודס לקדושת אלהי צורח כל העולמים חוננס
 יכוין בזה לנור כי פן וחולי יחוננו האדם בלצו הל
 כשאפילו חילך צשריות לצי להרשיע ציור על כל זה
 חתעלה ציור בקדושה ונחצו צצגוים וכו' ועד"ו
 אפטר לפרש גם כאן דזה כונת הכחוצ אל חוננו וגו' ח
 אחר שרלו השרחל כציסת הארץ היה לנעלה ונחצו
 לא צכה ולא צחיל וצצרו שזה גרס צה בהלטרפות
 צכיהם היינו וולד לרקתם וגם וולד רשעתם של השצט
 חונות אכל חס לא היה הלטרפות צכיהם לא היה הארץ
 נוקיאה את החונות וכפי הקצרה זו ילנח ונה ריעושה
 גדולה כי אחר שיצטו הארץ ויתקצו צה אז וישנון ישותו
 ויצעט כי יחוננו ונעשה יע לנו לויך צשריות לצב כי ש
 לא יצוא עליו שום חונת ולסון וגרטינו ון הארץ כי ל
 כנולח ולא יולח שום חונת שיהא יוחר לדיקים ונעט
 ח"ה כשרשיעו עם ישראל ציור חעפ"ב הם לדיקים
 יוחר

הוא והענין שבחיותו ובשלא ינאלה המעורפות שניהם אז
 לך רשעתינו לבד לא יקחה הארץ אותנו לזה צא ואמר
 האומר בלדקתי וגו' וברשעת הגוים וגו' היינו שלריך
 למעורפות שניהם כי אם ברשעת הגוים האלה וגו' היינו
 לך רשעתינו לבד הקיחה הארץ אותם ונעמתי זכור אל
 כחתי וכל נולתי ה' שלא יקח הארץ אחסם ואלך רשעתינו
 בך כאשר קחה את הגוי אשר נלפניכם ואלך רשעתינו
 בך אל כל כששונעו אל ונלתי ד' אז עוז הארץ האכלו
 ותדנקו בדי חלקים חיים :

ענתה

וה' ד' חלוקה שאל ונענך כי אם ליראה וגו'
 והרצו הלדיק וכו' **מברדיטשוב** ז"ל כי
 יוקר חפלו ושיעשוע של הקב"ה צדק להיות עניו ומאוד
 נחמי ונדריגתו ונה כאוורו ולאחזו ונה וגו' אונס לא
 כל דבר טוב הוודה זו כי בדרכי ד' טוב לאחז ונדח
 בצבחות והתרונות כאוורו ויגבה לבו בדרכי ד' ובדרך
 לל אורו ז"ל ה' ערום ביראה וז"ל ועתה ישראל ונה ד' שאל
 ונענך פ"י הקב"ה שאל ונענך להיווך בצחמי ונה וגו'
 ונור כי אם לזה טוב ונדח התרונות היינו ליראה את וגו'
 ונה שאלו ז"ל ת"ח ונור לו שמיני שבשמיני גלולה כי ים
 להאדם להיות שעשוע ותענוג ונוה שידוע שהקב"ה יש
 תענוג וטענוג בעבודתו ונלך גדול ומרוא יש לו חפץ
 בעבודתו וזו כעיס לו תענוג ונה גורם לעבוד ד' צ"ה
 בעושה וצטוב לבד וכשעבוד ד' בעושה וצטוב לבד גורם
 כל פעם תענוג יוחר בעולם התענוג הנקרא ונה השמיני
 כל פעם שגורם תענוג והתרונות צודה השמיני עולם
 גיכה והחירות ונשפיע לזה טעם ותענוג על עלונו שהוא
 לל צנת וכלבצט עלונו צודה השמיני עולם התענוג
 מולא כעון קופו בתחלתו ותחלתו בקופו ונעשה אחרות
 התרונות וצחמי רלוא וקוב הנקרא שמיני שבשמיני
 וזה היחר לתלמוד חכם לקיים ויגבה לבו בדרכי ד'
 עכ"ל :

ראה

אה חכמי טחן לפיכס היום צרכה וקללה את
 הצרכה אשר תשונעו וגו' נסס הרצו הלדיק
משיפישוהו ז"ל פ"י חכמי טחן לפיכס היום
 בעולם הספל הזה צרכה וקללה פ"י הכל ונעורז טוב ורע
 חם הצרכה בצד להיות לא ומולחלה לא יהא רק
 חם אשר תשונעו אל ונלתי ד' וגו' עד כאן לשוני
 הקדוש :

בשם

הרצו הלדיק וכו' ר' **ברוך** ז"ל שונעתי
 צחיר הכחוצ ראה חכמי טחן וגו' כלומר חכמי
 חם עלמי חמי טחן צידכס ע"ד חלח כפטי כחצית יחצית

וצה חלמי צידכס הצרכה וגו' כי לדיק מוסל וגו' גם כי
 כנוחל דליטון לחחא וכו' חם צנחירו דלכפין כו' כמיס
 צוסיק פ"י חלום וגו' חוורו חם הצרכה יהא אשר תשונעו
 פ"י צענה שהצטו הולות אז תרבישו ותשונעו ותצחיתו
 צהרגס רב שיש בכל ונלתי ונלתי חמי ד' חלמי כי בכל
 ונלתי ככלל צו חיות וקיום כל העולמות צקוד עושה אז
 כשלמה עכ"ל הקדוש :

והרב

הלדיק וכו' ר' **צבי מענדיל** כ"י ציאר
 כי כ"ז שאין אדם נחעורר לחסוד : הקב"ה
 אללו בצחמי וחכמי הקחר חסחור וכציוול חסכח"א צכום
 לצוסין ושס הו"ה צ"ה צקוד הסקחר חונס צהשעורו
 לחסוד אז חגלה לו צחמי חכמי וזהו ראה חכמי טחן
 לפיכס פ"י שיראה לחפס אחר צחמי חכמי אז יכול להצין
 צקוד חילוק צצין צרכה וקללה שהצרכה הוא וסיה חם
 תשונעו וגו' ותקללה הוא וסיה חם לא תשונעו וגו' וקודם
 ציאו לצחמי זו חומו וצחין צין טוב לרע והכל לפכיו כו"ש
 ע"כ יראה האדם לעורר בחסוד וזהו חגלה לו צחמי חכמי
 עכ"ל הקדוש :

ראה

חכמי טחן לפיכס וגו' כי הכלל שחויצ להיות
 שויתו לך גדי חו"י בכל חם וכדיצני הקדומו
 ז"ל קינחל שויתו חסם הו"ה נוד פניו אז צנון חודס אז
 צנון שחורוהלו יהא צום הצחית כי עוד יש צום וסיו
 להיות בצחמי גר כלומר לילך ועולם לעולם חו"ה צחמי
 גר בכל עולם כי דעחו לילך עוד לגבוה ונור ח"ה כעיס
 ונורו ישראל גר חכמי בארץ וכוונתי להשיג ונקוד הולות
 וקוד טענוי חורה לכן אל חסחר ונורו ונלחיד כי הצח לעור
 פוחחין לו כענין החלוצ צוסיק ונשפיעים צצח שפתחה לו
 ונעט וחיכף כחחרה ונורו ח"ה צרצ שוואל בר שלח (צצח
 צחח פ"ה) טסקת תלמודיה והוכיחו רב כי שלח טעורקין
 שויתו ד' לבדי חו"ה ח"ה הכחוצ ראה חכמי היינו חזוהרת
 להון וחורה ראה בכל דרכיך להיות לפיכס חכמי כי חכמי
 הוא שם הו"ה צ"ה וצ"ש חמו עלם הצרכה כשתהיה
 צצחמי חכמי חו"ה לפיכס וזהו דלמי תשונעו אל ונלתי ד'
 חלמי השנה שונעיות וכצויות :

עשר

תעטר חם כל הצוחא זרעך וגו' חו"ה
 רצויתו ז"ל עשר תעטר עשר בעציל
 שהתעטר וכו' גם חו"ה ז"ל הרולה להעשיר ילפין וכו'
 הכה צין חיצה עשר שפירשו עשיר לחיצה
 עשר שפירשו עשירות חין ציניהם כ"ה חלח
 נקודה זה צע"ן טעאלית וזה צע"ן יונית ח"ה עשר
 צציל שחעטר פ"י חם השואל שהעטה ש"ן טעאלית
 וחחן ועטר אז חמיניה חעטה חמי ש"ן ינחית וסיה
 לך עושר ונעון חרבה וחמה הויה הצעל חיצה והקב"ה
 כסן